

‘Ik mocht met mijn vader mee naar het slachthuis’

Peter Carmeliet is vandaag wereldberoemd omwille van zijn onderzoek naar bloedvaten. Als kleine jongen kreeg hij de microbe voor wetenschappelijk onderzoek onder meer te pakken in het slachthuis.

Door Els VERWEIRE

Peter Carmeliet was de derde van vier kinderen. Dat zowel hij, zijn zus Geert als zijn jongste broer Jan in het wetenschappelijk onderzoek zijn terechtgekomen – Geert bestudeert beendercellen op topniveau en gaf in de jaren tachtig experimenten over botvorming bij gewichtloosheid mee met de spaceshuttle, terwijl Jan als ingenieur-architect een lab runt dat de aftakeling van bouwmaterialen onderzoekt – is niet zo verwonderlijk, want ze kregen de liefde voor de wetenschap met de paplepel ingegeven.

‘Mijn vader was hoogleraar fysiologie aan de faculteit Geneeskunde van de K.U.Leuven en deed al onderzoek voor wij geboren werden’, vertelt Carmeliet. ‘Ik wist dan ook heel snel

resse hebt voor wetenschap en je maakt dat soort dingen mee, dan word je daar heel snel door gebeten.’

MIERENEST IN HUIS

Carmeliets interesse voor wetenschap werd nog versterkt door zijn leraar biologie. ‘Ik liep school in het Sint-Pieterscollege in Leuven en kreeg er les van meneer Caenberghs. Dat gebeurde in een immens lokaal dat volgestouwd was met aquaria, terraria vol slangen en een prachtige collectie schedels. Hij stelde alles heel levendig voor en nam ons vaak mee om veldwerk te doen. We gingen bijvoorbeeld naar een vijver in de buurt om er kikkers en stekelbaarsjes te bekijken. Hij legde me uit

moeder moedigde me zelfs aan om nieuwsgierig te zijn, om na te denken en zelf naar oplossingen te zoeken. Dat heeft me ongetwijfeld enorm geholpen toen ik aan onderzoek ben begonnen te doen, want met verstand alleen kon je er niet. Je moet het ook gedaan krijgen en je weten te organiseren. Door de sfeer thuis was ik nooit bang om ergens aan te beginnen.’ ■

PETER CARMELIET

Peter Carmeliet (*1959) studeerde geneeskunde aan de universiteit van Leuven. Hij begon zijn carrière als assistent inwendige geneeskunde, maar besliste uiteindelijk

zijn hart te volgen en zich toe te leggen op onderzoek. Hij werd wereldberoemd omwille van zijn ontdekkingen op het gebied van angiogenese, de vorming van nieuwe bloedvaten, wat een belangrijke vooruitgang betekende in de strijd tegen tal van ziektes zoals kanker en ALS. Hij is momenteel hoogleraar aan de Faculteit Geneeskunde van de K.U.Leuven en runt er sinds 2008 het Vesalius Research Center VIB3.

Mijn leraar legde me uit hoe ik een dierenkop in de grond kon stoppen om er het vlees te laten afvreten door wormen

wat onderzoek precies inhoudt, dat het vaak hard werken is, dat er ups en downs zijn, dat je er passie en motivatie voor nodig hebt. Als ik dat vergelijk met de jonge mensen die hier over de vloer komen om te solliciteren of omdat ze een scriptie willen schrijven, dan valt het me op dat zij vaak niet weten wat onderzoek en wetenschap inhouden. Ik daarentegen mocht van mijn vader als kind al mee naar zijn lab, waar ik de kikkertjes zag die hij als proefdier gebruikte. Ook nam hij me mee naar het slachthuis waar hij studiemateriaal ging verzamelen en ik enorme stieren zag van wel 1.200 kilogram die tussen de ogen werden geschoten en de grond deden daveren toen ze neervielen. Als je al een zekere inte-

hoe ik zelf een dierenkop in de grond kon stoppen om er het vlees te laten afvreten door wormen, waarna ik in een mum van tijd mijn eigen verzameling schedels uitbouwde. En van hem leerde ik ook welke planten ik moest gebruiken om een perfecte habitat te creëren voor de stekelbaarsjes die ik in een aquarium op mijn kamer hield.’

Al even cruciaal voor Carmeliets carrière was de steun van zijn moeder. ‘Wij kregen thuis nooit te horen dat iets niet kon. Mijn verzameling schedels mocht ik tentoonstellen in de kelder, en zelfs die keer dat ik een mierenest in huis haalde om die op mijn kamer in een soort nestvorm te stoppen die ik zelf in gips had gegoten, zag niemand daar graten in. Mijn

Peter Carmeliet komt ook aan bod in *Alles voor de wetenschap*, een programma over topwetenschappers in Vlaanderen, vanaf 20 januari op Canvas.

